

и въодушевени отъ достойния примѣръ на Майоръ Николова и Поручикъ Дипчева. Тѣхъ не ги спира нито мина, нито бомби и снаряди, това е една стихия отъ желанието да бжде отбитъ на всѣка цена врага и тая стихия побѣди съ своя духъ огнената стихия, която противопоставяше врагътъ. И ще има винаги да помни врагътъ тоя день, той е кървавъ за сливенци, но и за врага, трауранигѣ покривала ще се надуватъ като корабни платна върху запусгѣлъ корабъ. Тѣ може би, иматъ три пжти повече убити отъ насъ, а раненитѣ имъ сж съ стотици...

Късно следъ седемъ часа, когато бѣ сломѣна атаката имъ и когато позатихна тѣхния ураганенъ огънь, бѣсния ревъ на раненитѣ и тежкитѣ въздишки и предсмъртни стонове, заглушаватъ отъ време на време свистението на вѣггъра, които си играе изъ скалитѣ и размята парцалитѣ отъ облѣклото на избититѣ герои.

Страшни и мжчителни часове!

Отъ трета дружина, прицельтъ днесъ на врага, сж останали 246 живи бойци, а само въ тритѣхъ атаки е дала 141 убити и ранени, 3 офицери и 2 кандидати.

Късно къмъ полунощъ донесенията за състоянието на дружинитѣ се поднасятъ и отъ цифритѣ леденъ токъ минава по цѣлото ми тѣло. Това е невѣроятнo! Сливенци сж изгаснали. Четвѣрта дружина има само 27 „здрави“ бойци, първа 447 и втора 520.

Първа дружина е дала 32 жертви при бѣснитѣ атаки на врага, но затова пъкъ той не е успѣлъ да се приближи до окопитѣ имъ — окопи, тѣ носятъ само това название по навика на намиращитѣ се въ тѣхъ... цѣлата позиция е срината отъ вражия артилерийския огънь и сега трѣбва да лочне новъ градежъ, ноза работа, за да се посрѣщне утрешния, може би, по жестокъ отъ всички досегашни кървави дни.

Полунощъ е, азъ се свивамъ въ една лисича дупка за да се запазя отъ мраза и поне малко да дрѣмна. Уморенъ съмъ страшно. Мозъкътъ ми нѣма да издържи.

25 септември. Едва ли има по търпеливо животно отъ човѣка. Малкото сънь възвѣрна наново желанието не само за животъ, но и за борба съ врага. Неприя-